

Nr 133

Av herr Christenson i Malmö, om en översyn av kommitté- och utredningsväsendet.

I årets statsverksproposition föreslås under olika huvudtitlar reservationsanslag på 9 375 000 kronor till kommittéer och utredningar genom sakkunniga för budgetåret 1959/60. Detta innebär en ökning från budgetåret 1957/58 med inte mindre än 3 444 000 kronor.

Frågan om utredningsväsendets rationalisering har varit föremål för diskussion bl. a. under remissdebatten 1956. Det skulle säkerligen löna sig att låta någon eller några personer göra en allmän översyn av kommittéväsendet för att banta ner och samordna antalet arbetande utredningskommittéer. Det förhåller sig nämligen otvivelaktigt så, att flera olika kommittéer i viss utsträckning arbetar med samma problem. Visserligen har en besparingskommitté tillsatts, men kommittéväsendet ligger på ett annat plan.

En utredningskommitté bör inte få arbeta mera än högst tre eller fyra år. Har den inte hunnit slutföra sitt uppdrag under den tiden, torde dess verksamhet böra omprövas. Håller en kommitté på längre, är det risk för att dess utredningsobjekt inte längre är aktuellt och inte står i samklang med riksdagsbeslutet. Antalet utredare i respektive kommittéer bör också kunna minskas; även därigenom kan besparingar åstadkommas. Det har tidigare i riksdagen framförts anmärkningar mot att ordförandeuppdragen koncentreras på ett fåtal personer. Att lämna nya kommittéordförandeuppdrag i händerna på dem, som redan är överbelastade med olika allmänna uppdrag, är oklokt och föga rationellt. Vidare är vissa enskilda utredningsmän överhopade med kommittéuppdrag, vilket inte befordrar önskvärd snabbhet i utredningsarbetet. En sanering och översyn av kommittéväsendet är högst påkallad.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i besparingssyfte göra en översyn av kommitté- och utredningsväsendet.

Stockholm den 23 januari 1959

Carl Christenson

Malmö